

BU-Lab havde
inviteret til
konference i

EXITSTRATEGIER

FOR UNGE TILTRUKKET AF KRIMINELLE GRUPPERINGER

Kulturhuset Islands
Brygge om, hvordan
de unge hjælpes
ud af kriminelle
grupperinger.
Deltagerskaren
bestod af
socialarbejdere,
forskere,
embedsmænd,
ex-kriminelle,
almindelige borgere
og så en del unge,
som viste flaget i de
voksnes selskab.

1 - 2

EN VEJ UD AF KRIMINALITETEN

Hvordan giver vi de kriminelle unge et alternativ? Det var et af spørgsmålene på BU-Labs exitkonference d. 21. maj.

3 - 4

VI SKAL...

Leder af BU-Lab Søren Magnussen giver sit bud på, hvad vi skal gøre for at hjælpe de unge kriminelle.

5

DE KAN IKKE VIDE, HVORDAN DET ER AT VÆRE GADEDRENG

Det er en god idé, at systemet vil lytte til de unge selv, mener Onur, Mohammad og Rafat.

6

JEG KAN BLANDE MIG, FORDI DE KENDER MIG

"Vores unge hader politiet! Der er helt lukket land, hvis man blander politi og myndigheder ind i det, der hvor jeg kommer fra"

8

DE ER IKKE INKOMPETENTE

Sofian Azzouzi, der er tidligere socialarbejder, mener, at man skal give de unge kriminelle flere lovlige valgmuligheder.

VI SKAL TÆNKE MERE UTRADITIONELT

Indsatsen bliver i en vis grad begrænset af systemet selv. Vi skal tænke utraditionelt, når de unge skal hjælpes ud af banderne.

9 - 10

GÆLD OG STRAFFEATTEST

Vi skal hjælpe de unge bandemedlemmer med deres enorme gæld og plettede straffeattester.

11 - 12

DER ER IKKE NOK FOKUS PÅ ROCKERNE

Kenney har en fortid i det kriminelle indvandremiljø på Nørrebro. I dag bruger han sin fritid en på at hjælpe unge ud af kriminalitet.

13 - 14

INDSATSEN SKAL KOORDINERES BEDRE

Vi skal koordinere indsatsen bedre for at udnytte vores ressourcer optimalt - uden at der går bureaukrati i den.

15 - 16

EN VEJ UD AF KRIMINALITETEN

Af Ditte Clemen

Hvordan giver man unge, der ser kriminelle grupperinger som den eneste vej til spænding, hurtige penge, status og magt, et alternativ? Det var spørgsmålet, da socialarbejdere, politifolk, embedsmænd og borgere mødtes 21. maj 2010 til en konference arrangeret af BU-Lab, Socialforvaltningen i Københavns Kommune.

Skulderklap og gensynssmil indikerede, at flere af de 160 konferencedeltagere kendte hinanden i forvejen. Fra arbejdet på gaden, i kommunens forvaltninger og pædagogiske institutioner og projekter. Denne dag sidst i maj samledes de for at rette fokus mod at udvikle exit-strategier, der kan hjælpe unge med at komme ud af de kriminelle miljøer.

Konferencens oplægsholdere var redaktør af Social Kritik, Benny Lihme,

leder af BU-Lab, Søren Magnussen, direktør i Rabarberlandet, Bjarne Fey og leder af SSP-sekretariatet i Københavns Kommune, Michael Melbye. En medarbejder fra RessourceCenter Ydre Nørrebro (RCYN), Hani Al Sobeihi, var inviteret til at kommentere på oplæggene ud fra sin erfaring med de unge.

En ung rapper fra Herlev åbnede konferencen med en rytmisk historie om "en lille dreng, der blev kriminel og slog sit hjerte ihjel". En af pointerne på konferencen var netop at lytte mere til de unge og give dem en stemme i den debat, der i snart halvandet år har stillet

syleskarpt på deres livsstil.

En anden pointe var at lade sig inspirere af erfaringer fra udlandet. I Sverige har man videreført en fem-fases exit-strategi, der i første omgang var målrettet nynazistiske miljøer til arbejdet med radikaliserede muslimer. Og i Los Angeles screener blandt andre politiet tidligere kriminelle, der skal være socialarbejdere, for at imødegå kritik. En kritik, som også har været rejst i Danmark, når det er kommet frem, at enkelte socialarbejdere ikke helt har lagt den kriminelle karriere bag sig.

Bjarne Fey pointerede, at det er vigtigt at skabe reelle alternativer for de unge, der flirter med kriminaliteten. Inden RCYN og en række frivillige foreninger for et år siden inviterede indenfor på Ragnhildgade 1, var det eneste fritidstilbud til unge i Haraldsgadekvarteret folkedans. Nu er en del af de unge selv frivillige og med til at bestemme hvilke aktiviteter, centret skal tilbyde.

Inden paneldebatten med salen fremlagde Michael Melbye status på SSP-arbejdet: Der er stadig ganske få unge under 18 år, der er involveret i den såkaldte bandekonflikt. En koordineret indsats på tværs af forvaltninger og uniformer har spændt et tætmasket sikkerhedsnet ud under de yngste, mener han. I forhold til de over 18-årige har Københavns Kommune netop lanceret et exitprogram, som 60 unge allerede har vist interesse for.

LEDER AF BU-LAB, SØREN MAGNUSSEN: VI SKAL...

- arbejde der, hvor de unge er. For eksempel også på Blågårds Plads, i Folkets Park på Nørrebro, Pusherstreet på Christiania, Jægersborggade, afløserne for hashklubberne – de unges alternative væresteder, spilleklubber og lignende, og der hvor de unge hooligans holder til.

- være tilgængelige også i aftentimerne og i weekenderne.

- tilbyde frontarbejdere kompetenceuddannelsesforløb på højt niveau.

- arbejde målrettet med unge, der kommer i fængsel.

- tilbyde de unge anti-aggressionsforløb. Gerne kombineret

med fysisk træning.

- fylde de kommunale væresteder for unge med indhold og visioner. De skal ikke bare være opholdssteder.

- samarbejde med udvalgte kampsportsklubber, der evner at arbejde konstruktivt med de unge.

- samle kampsportstrænere fra hele byen til fælles idéudveksling og inspiration.

- bruge kulturelle udtryk; teater, musik osv. meget mere målrettet i arbejdet.

- hjælpe de unge med at få deres synspunkter frem i den offentlige debat. "Gadens stemme" skal høres.

- lave konfliktløsningsinitiativer sammen med politiet.

- samle unge fra forskellige grupperinger til fælles aktiviteter for at forhindre flest mulige konflikter på

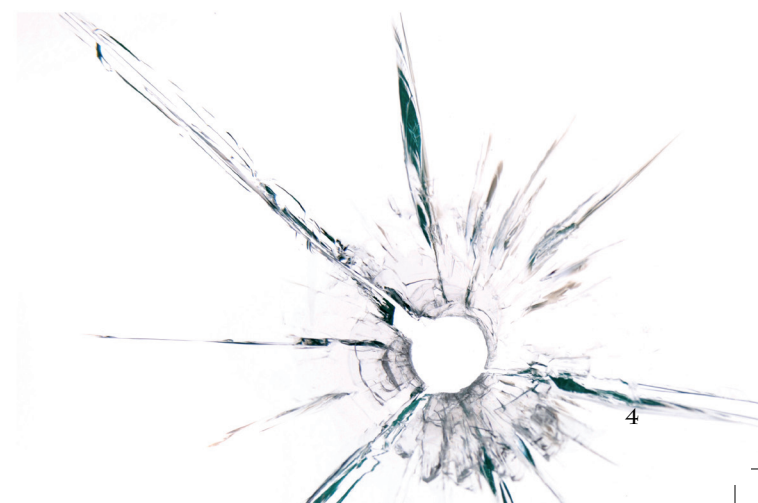
gadeplan.

- hjælpe de unge med at lave lovlige penge i tæt samspil med lokalsamfundets erhvervsdrivende.

- støtte de unge i at være positive rollemodeller overfor andre unge.

- finde erhvervsledere, der vil være mentorer for unge med en drøm om en bedre fremtid.

- lave store visionære projekter med "sund levevis" som omdrejningspunkt.

"DE KAN IKKE VIDE, HVORDAN DET ER AT VÆRE GADEDRENG"

Af Ditte Clemén

Mohammad Allam, Rafat Almerhi og Onur Yildiz kommer dagligt i RessourceCenter Ydre Nørrebro (RCYN) og bed mærke i opfordringen til, at blandt andre de ansatte på centret skal arbejde tættere sammen med politiet.

"Vi vil stadig stole på dem, men så vil vi ikke tale med dem om det personlige og private sager. Men det er en god ide, at politiet nogle gange sætter sig ned og snakker med os i stedet for bare at køre rundt i biler hele tiden," siger Mohammad Allam.

En anden pointe på konferencen var at lytte mere til de unge. Drengene har selv spillet med i forestillingen Perlerækken, der er baseret på virkelige historier

fra Nørrebro og sat op af RCYN og Flow Dance Academy. Hvis politiet og politikerne så forestillingen, ville de lære meget om drengenes hverdag, mener de.

"De kan ikke vide, hvordan det er at være gadedreng, fordi de ikke selv har været det. Men hvis de så Perlerækken, ville de få et indblik i, hvordan vi unge har det, hvordan vi er opvokset, og hvorfor vi nogle gange virker hårde," siger Onur Yildiz.

"JEG KAN BLANDE MIG, FORDI DE KENDER MIG"

Af Ditte Clemén

Pø er christianit og med til konferencen for at høre, hvordan andre arbejder med de ungegrupper, som han også møder på fristaden. Spørgsmålet er, om han kan bruge oplægsholderens erfaring i praksis?

"Vores unge hader politiet! Der er helt lukket land, hvis man blander politi og myndigheder ind i det, der hvor jeg kommer fra. Man skal ind på de unge med en helt anden vinkel, så jeg kan ikke bruge så meget af det, der bliver talt om i dag," siger Pø.

Han er ked af, at forholdet til politiet er så dårligt, for en gang imellem kan man faktisk godt bruge dem – selvom man er

christianit. Det er bare for stor en opgave for ham at være brobygger mellem de unge og politiet. Til gengæld er han overbevist om, at lokalsamfundet kan gøre meget andet for at hjælpe de unge på rette vej:

"Lige så snart vi hører, at de unge ryger ud i hashmisbrug – og det gør de jo allerede fra 13 års alderen derude – så prøver vi at få dem ud af det igen på alle mulige måder. Jeg kan blande mig, fordi de kender mig. Jeg har ikke solgt hash til dem, men tæt på. Jeg har selv været en rod, jeg har selv været på gaden, jeg har sloges og siddet i spjældet med dem. Så er der en vis respekt for mig."

"DE UNGE SKAL IKKE UD AD BAGDØREN – DE SKAL IND AD HOVEDINDGANGEN. STRAFFEATTESTEN OG GÆLD TIL STATEN ER ET PROBLEM, DE IKKE KAN OVERSKUE. GIV DEM EN PRØVETID, HVOR STRAFFEATTESTEN ER HELT ELLER DELVIST SLETTET, OG DE FÅR JURIDISK VEJLEDNING TIL AT BETALE GÆLDEN AF,"

*Bekir Tokmak
gadeplanskoordinator i Københavnerteamet*

"SELV PRESSEN ER BLEVET MEDIELIDERLIG OG IDYLLISERER DE HÅRDE KRIMINELLE GUTTER"

*Tove Bruhns
CAN*

"VIKING DEFENSE LEAGUE ER ET UDTRYK FOR HA'S STYRKE. SAMFUNDETS INDSATS ER MÅLRETTET GHETTOERNE OG IKKE AK81,"

*Benny Lihme
redaktør af Social Kritik*

"DE ER IKKE INKOMPETENTE"

Af Ditte Clemen

Sofian Azzouzi er tidligere socialarbejder, men har de seneste år arbejdet i erhvervslivet. Han mener, at man skal give de unge kriminelle flere lovlige valgmuligheder, end man gør i dag.

"Måske har de svært ved at arbejde under en chef eller at komme tidligt op om morgen. Men de er ikke inkompetente. Især hovedfigurerne i de kriminelle miljøer er skarpe til at organisere og motivere andre. De kan noget, og vi kan hjælpe dem med at skifte narko ud med noget mere fornuftigt. De har mange ideer, men de ved ikke, hvor de skal henvende sig. Og de kan stadig være forbillede på lovlig vis," siger Sofian Azzouzi.

Han opfordrer flere faggrupper til at tage et socialt ansvar og involvere sig i de kriminelle unge, der gerne vil du af

miljøerne.

"Vi skal skabe et forum, hvor de kan udleve det, de drømmer om. Det er ikke alle, der vil være socialarbejdere, og det kræver ressourcer og tid at støtte dem i selv at starte firma op. For dem handler det selvfølgelig også om penge. De vil gerne have en fed bil og råd til at købe en gave til deres dame. Det er ligesom alle andre," siger han.

SOFIAN AZZOUZI
TIDL. SOCIALARBEJDER

VI SKAL TÆNKE MERE UTRADITIONELT

Af Jacob Egevang

Ifølge Vicki Sieling fra Den Korte Snor skal det sociale system gøre meget mere af det, systemet ikke plejer. Den reelle, socialfaglige indsats bliver i en vis grad begrænset af systemet selv, og derfor skal der tænkes utraditionelt, når de unge skal hjælpes ud af bandemiljøerne.

Den Korte Snor er en intensiv familierådgiver- og kontaktpersonindsats rettet mod børn og unge, der er involveret i truende eller uroskabende adfærd og relaterede kriminelle aktiviteter. Vicki Sieling er uddannet psykolog og arbejder blandt andet med at undervise socialarbejdere, som er i daglig kontakt med byens unge kriminelle. Hun mener, at vi skal bruge ord som inklusion og invitation mere, når vi taler om exit.

”Vi skal bevæge os fra ordet exit og i retning af at invitere de unge til nogle meningsfulde aktiviteter og et

meningsfuldt alternativ til det kriminelle liv. Der er ingen tvivl om, at det er meget meningsfuldt for de unge at drive kriminalitet. Der er stor prestige i det, hurtige biler og ofte rigtig mange penge i at være gangster. Så svaret på, hvordan vi inviterer de unge til andre identiteter, er meget interessant,” mener Vicki Sieling.

I sit forsøg på selv at besvare spørgsmålet, siger Vicki Sieling, at sociale indsatser i langt højere grad skal være til stede, hvor de unge er, og ikke mindst når de er der. Den traditionelle ni til fire organisering af det socialpædagogiske arbejde skal der gøres meget mere op med, og så skal socialarbejderne endnu

mere ud på gaden.

”Jeg oplever, at vi nogle gange lader os begrænse af, hvad vi kender godt. Vi kender til forhandling, vi kender professionelle samtaler på kontorer og i mødelokaler. Men vi er måske ikke så gode til andre former for samtaler og andre samværsformer. Som BU-Labs Søren Magnussen påpegede på exitkonferencen, er det også socialt arbejde at være til stede ved fodboldturneringer på Blaagaards Plads, grillaftener og bankoaftener. Det gør vi allerede, særligt kontaktpersoner og gadeplansmedarbejdere, og vi kan se at det virker - derfor skal vi gøre det endnu mere,” siger Vicki Sieling.

Ifølge psykologen fra Den Korte Snor, skal systemet i langt højere grad også være til stede i fængslerne og når de unge løslades.

”Vi skal indlede dialogen med de unge, før de løslades, og vi skal stå klar med uddannelsesplan og erhvervsvejledning, når de har afsonet deres straf. Som

det er i dag kan man groft sagt sige, at Kriminalforsorgen arbejder med de unge indtil løsladelsen, hvorefter socialforvaltningen tager over.”

Vicki Sieling mener desuden, at socialfaglige indsatser løbende skal tage sin indsats og sin metode op til revision. Der er behov for mere mod og vilje til at udfordre sig selv. Sieling nævner blandt andet, at der i disse år er megen fokus på at evaluere og dokumentere socialpædagogisk arbejde, og det er godt. Men det må ikke blive til kontrol, der kun går ud på at få flere bevillinger. Vi skal arbejde med dokumentation, der udfordrer os selv – også på vores svage punkter.

”Det er godt med effektmåling, men det kan også blive en klods om benet: hvordan måler vi eksempelvis effekten af en kontaktpersons deltagelse i en grillaften eller en fodboldturnering? Det er en stadig udfordring i socialt arbejde, at opfinde metoder for måling og dokumentation, der kan fange essensen af det vi laver.”

GÆLD OG STRAFFEATTEST

Af Jacob Egevang

Københavnerteamets erfarne gadeplanskoordinator, Bekir Tokmak, finder det afgørende for succes med exitprogrammerne, at kommunen også hjælper de unge bandemedlemmer med deres enorme gæld og deres plettede straffeattester.

BEKIR TOKMAK
GADEPLANSKOORDINATOR
KØBENHAVNERTEAMET

De fleste, stærkt kriminelle bandemedlemmer er typisk forgældet i hundredetusinde kroners klassen.

De skylder ofte helt op imod en million kroner i sagsomkostninger og advokatregninger. Det er gæld, som det er umuligt for dem nogensinde at komme af med igen.

“De har svært ved at se det attraktive i at få et normalt job, fordi de aldrig kan tjene penge nok til at kunne betale af på deres gæld. De skylder så mange penge væk til systemet, at systemet er nødt til at hjælpe dem”, siger Bekir Tokmak.

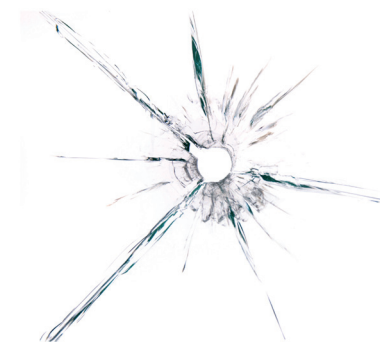
Han mener, at kommunens exitprogram skal tage højde for, at de unges straffeattester er så plettede, at de får meget svært ved overhovedet at komme i betragtning hos arbejdsgiverne. Når straffeattesten melder om vold, røverier, afpresning, våbenbesiddelse og måske ligefrem skyderier, så er der ifølge Bekir Tokmak ikke mange arbejdsgivere tilbage i køen.

“Vi skal overveje at sætte de unges straffeattester på pause i for eksempel tre år”, foreslår gadeplanskoordinatoren,

der til daglig opererer i Tingbjerg. Bekir Tokmak mener, at systemet skal køre med to registre. Politiets register, hvor straffeattesten reelt afspejler den unges forbrydelser. Og så et exitregister, hvor straffeattesten, om man så må sige, er betinget ren. Det vil sige, at straffeattesten ser ren ud, fordi den unge har forpligtet sig til exitprogrammet, men at attesten kun er betinget, så hvis den unge begår ny kriminalitet eller misligholder sine forpligtelser i exitprogrammet, så bortfalder den betingede, rene straffeattest.

“DE HAR SVÆRT VED AT SE
DET ATTRAKTIVE I AT FÅ ET
NORMALT JOB”

“Når jeg taler med de unge, siger de ofte, at de gerne vil starte et nyt liv op. Men deres plettede straffeattester og de økonomiske forhold er en hæmsko, som forhindrer dem i at påbegynde en ny, positiv udvikling. Det må vi som system forholde os aktivt til”, opfordrer Bekir Tokmak.

DER ER IKKE NOK FOKUS PÅ ROCKERNE

Af Jacob Egevang

Han har en fortid i det kriminelle indvandrer miljø på Nørrebro. I dag bruger Kenney Juul Beeck sin fritid på at hjælpe andre unge ud af kriminalitet.

Kenney Juul Beeck er bygningsmaler, han er gift og har to børn. Det var kærligheden og børnene, der fik Kenney til at lægge kriminaliteten på hylden og erstatte den med et normalt liv, hvor arbejde og familie er omdrejningspunktet. Men når Kenney har fri fra arbejde bruger han en del tid på at hjælpe unge i området omkring Jægersborggade med ikke at blive fristet af det kriminelle miljø.

“DE HAR SVÆRT VED AT SE DET ATTRAKTIVE I AT FÅ ET NORMALT JOB”

“Jeg prøver at få fat i de unge, primært

etniske danskere, før de for smag for kriminaliteten i rockermiljøet. Mange af drengene har det svært. De er måske blevet moppet i skolen, og har måske et dårligt forhold til en masse mennesker. Og så føler de, at de bliver stærkere, hvis de hopper med i en kriminel organisation”, fortæller den selvbestaltede, frivillige gadeplansmedarbejder.

Ifølge Kenney Juul Beeck bliver det meget vanskeligt for kommunen at få AK81’ernes øjne op for exitprogrammet.

“Man kan ikke gå ind og tage en AK81’er og så hive ham ud, det tror jeg simpelthen ikke på. Så er det, fordi han selv gerne vil ud, men så finder han nok ud af det selv”, vurderer Kenney.

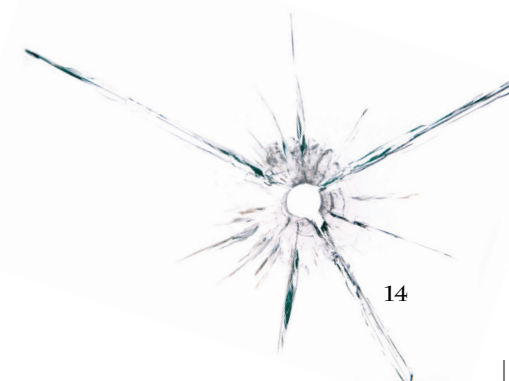
Ifølge den ex-kriminelle Kenney er det forebyggende arbejde meget afgørende, og han er eksempelvis imponeret over den indsats, der lægges for dagen på Ressourcecenter, Ydre Nørrebro, og han fremhæver især det forhold, at stedet drives i et samarbejde mellem

idrætsforeninger, professionelle og de unge selv.

Dagens exitkonference har fået Kenneys øjne op for, at kommunen tilsyneladende ikke har tilstrækkeligt fokus på de spirende rockere.

“Jeg har fundet ud af, at der ikke bliver gjort nok for de unge under 18 år i rockerklassen, men at indsatsen er stor i forhold til indvandrer miljøet på Nørrebro. Så konferencen har både fortalt mig noget godt og noget dårligt”

ILDSJÆLENES INDSATS SKAL KOORDINERES BEDRE

Af Jacob Egevang

Hele Københavns chefkriminalinspektør, Per Larsen, har skiftet politiuniformen ud med et job som rådgiver af kommunens Center for Sikker By. Per Larsen har således været en af hovedarkitekterne bag exitstrategien i forhold til bandemiljøerne.

Per Larsen er meget glad for at være blevet en del af Københavns Kommune, og han lægger ikke skjul på, at det er en fornøjelse for ham at møde alle de ildsjæle, der arbejder med udsatte og kriminelle unge i København.

”Det, der hidtil har været det store problem, og det har overborgmesteren også klart givet udtryk for, er at få koordineret alle de her ildsjæle, så vi ikke rammer ved siden af hinanden, men

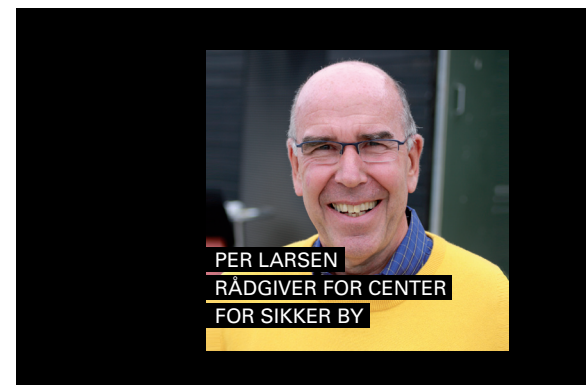
prøver at udnytte ressourcerne optimalt, uden at få alt for meget bureaukrati indover”, bebuder Per Larsen.

Et af de nye tiltag er, at der i langt højere grad arbejdes på tværs af forvaltningerne. Socialforvaltningen, Børne/Ungeforvaltningen og Beskæftigelses/integrationsforvaltningen er i spil sammen, og de bandeexitekspertter, der skal være med til at føre strategien ud i livet, er rekrutteret fra disse tre forvaltninger. Tænkningen på tværs sikrer ifølge Per Larsen den koordination og det fælles fodslag, der skal til, hvis kommunen skal få nogle af de unge ud af banderne. For når der arbejdes på tværs, kan den unge blive tilbudt en samlet pakke med uddannelse, arbejde/praktik, myndighedsspørgsmål og eventuelle sociale ydelser.

Kommunen vurderer, at målgruppen af unge omfatter cirka 400 personer, og Center for Sikker By regner med, at der hvert år vil være 100 unge, som indgår i exitprogrammet, og at cirka halvdelen

af disse vil have direkte relation til bandemiljøet i København.

Per Larsen vil ikke nærmere ind på, hvordan man rekrutterer deltagere til programmet, men han fortæller dog, at mange allerede har meldt sig selv til at få hjælp.

”Hvem der har meldt sig og hvordan, tror jeg ikke vi har lyst til at sige noget om. Hvis ikke vi holder vores mund og dermed sikrer, at de unge har en tro på, at det hele kan foregå diskret, så kommer de ikke, derfor skal vi helst gå lidt stille med dørene.”

Kommunen er naturligvis også selv udfarende i forhold til at rekruttere exitemner, og Per Larsen fortæller, at der blandt andet arbejdes på at skabe dialog med de unge, som sidder i fængsel.

”Der er jo udviklet et tæt samspil med Kriminalforsorgen, hvor vi fuldstændig systematisk går ind og prøver at få fat i de her typer, der sidder i fængslerne. Det næste skridt er at skabe et yderligere tæt samspil med Københavns Politi, som jo sidder med de unge i afhøringsituationen. I de situationer vil det være rigtig godt – udover at de unge selvfølgelig skal have en på hatten for alt det, de har lavet – hvis politiet også kunne tilbyde dem, at de kan blive samlet op, når de har taget deres straf”, afslutter Per Larsen.

Udgivet af BU-Lab, MR-Børn,
Socialforvaltningen i Københavns Kommune.
Redaktør: Søren Magnussen, BU-Lab, tlf. 4014 1119
Tekst: Ditte Clemen & Jacob Egevang
Foto: Onur Yildiz, Waled Hakin & Jacob Egevang

